

Mladoletnico preprosto zarubili

Iz mariborske bolnišnice so še ne 14-letno Anjo Sekolovnik iz Satahovcev pri Murski Soboti 7. marca po zdravničnem pogovoru s sodnico Sonjo Horvat Kustec odpustili domov z zagotovilom, da je ne bo nihče odpeljal – Velemojstri so minuli petek rubežno grozljivko ponovili še bolj dramatično kot prvič – Oče Jožef Sekolovnik je obvladani Anji na nosilih trdno stiskal desno zapestje – Policisti so deklico pospremili na oddelek za psihologijo ljubljanske pediatrične klinike

MURSKA SOBOTA, LJUBLJANA, 20. MARCA

Jeseni bo Anji Sekolovnik iz Satahovcev pri Murski Soboti 14 let. Namesto da bi v domačem Prekmurju uživala mladost, mora z okna oddelka za psihologijo pediatrične klinike zreti na strehe stare Ljubljane. Podobno zatočišče so ji pred tem ponudili na sorodnem oddelku v Mariboru. Anja se upravičeno sprašuje: »Ali resnično moram umreti, da bi mi že enkrat dali mir in me pustili normalno živeti?«

Velemojstri grozljivke

Nad Anjo kot damoklejev meč visi sodba okrožnega sodišča v Murski Soboti. Sodnica **Marjetica Škerget - Logar** jo je dvakrat dodelila materi, tretjič pa očetu **Jožetu Sekolovniku**. Z mnenji različnih izvedencev. Rezultat institucionalne skrbi za otrokovo blagostanje je bila sodna izvršba 14. februarja. Približno 15 policistov in kriminalistov je asistiral medicinskemu osebju, da so odličnjakinjo 8. b.l. soboške osnovne šole spravili v reševalno vozilo in odpeljali na psihiatrični oddelek mariborske pediatrije. Brutalni prizori izvršbe so bili

filmski. Velemojstri so prejšnji petek grozljivko ponovili še bolj dramatično.

Mama **Lidija** pove: »V Mariboru je psiholog z Anjo opravil pogovore in po treh tednih, 7. marca, je šla domov k meni. Pred tem so ji v bolnišnici, ker se je bala ponovne izvršbe, rekli, da je nihče ne sme na silo odpeljati. Zdravnica se je o tem tudi pogovorila z murskosoboško okrajno sodnico **Sonjo Horvat Kustec**, ki vodi izvršilni oddelek.

Zdravnica je Anjo še potrepjala po rami rekoč, da je nekaj časa ne bo nihče rubil in da se bo lahko svobodno sprehajala.«

V petek, 14. marca, okoli devete, je Anja iz kuhinje videla, kako na dvorišče pelje policijska marica. Zavpila je: »Mama! Mama! Spet grejo po mene!«

Že je na dvorišče pripeljala naslednja marica, za njo kombi nujne medicinske pomoči in druga vozila, med njimi več policijskih. Iz njih je poskakalo vsaj 20 ljudi, še več kot februarja. Zaprli so dvorišče in ulico, kot da lovijo nevarnega kriminalca. Prisluhnimo mami: »So kar prezeli ključavnico in vdrli. Odprem vrata na hodnik, že prihajajo izvršitelji, za njim kriminalisti in policisti ter več drugih. Odrinili so me h kuhinjskemu pultu. Hčerka se me je držala in jokala: 'Mama! Mama! Nikamor ne grem!' Obkročili so naju, nato Anjo strgali od mene. Od pulta so mene potisnili h kaminu, ko vstopi moja sestra **Brigita**.«

Nadaljuje **Brigita**: »Pretresena sem vprašala: 'Kaj delate tukaj?' Niso odgovorili. Usedla sem se na stol. Tisti hip, ne vem kako, se jim je Anja izmuznila, stopila za mene, me objela okrog ramen in rekla: »Gita, ne pusti me, nikamor ne grem!' Policisti so planili in naju ločili. Potem so Anjo zgrabili za zapestje, gležnje na nogah in čez život. Pet ali šest policistov jo je odneslo na hodnik in tako ukročno položilo na nosila. Upirala se jim je, a so jo obvladali. Vse to je opazoval Anjin oče. Ko so jo položili na nosila, je Anji zapestje desne roke trdno stisnil njen oče, drugo pa zdravnica dr. **Nedeljka Koren** iz zdravstvenega doma

Murska Sobotna. Preostalo telo so ji krotili policisti. Takšno so prevezali še s pasovi ter odpeljali v zdravstveni kombi.«

Nedotakljivi si dovolijo vse

Mama: »Mene so medtem pri kaminu tiščali na kolenih z glavico k tlom, da ne bi ničesar videla. Ko se je pomirilo, mi je izvršitelj **Marijan Hojs** iz Kamnika vročil odredbo o izvršbi in zapisnik o rubežu otroka. Vprašala sem ga, ali pozna pravilo, da mora izvršitelj izvršbo ustaviti, če otrok nasprotuje izročitvi. Mi je odvrnil, da pozna, in takoj odšel.«

Brigita: »Ko so Anjo polagali na nosilo, sem zdravnici in policistom rekla, da se otroka ne bi smeli niti dotakniti, kaj šele, da jo tako zverinsko vlečejo.

Samo predirno so me pogledali, najbolj zdravnica, a so nadaljevali.«

Zunaj pa, nadaljuje **Brigita**: »Z razdalje, pri cestni ograji, sta dogajanje opazovali **Lilijana Ovsenjak**, pravnica murskosoboškega Centra za socialno delo, in njihova **Leonida Nemec**. In se smehljali.«

Mama: »Po odhodu izvršitelja mi pride sestra povedat, da lahko spremljam Anjo na poti. Nisem pa vedela, kam jo peljejo, saj mi nihče nič ni povedal.« Povedati mora še: »Anjo so prijeli oblečeno v pižamo. Med trganjem so ji strgali levo hlačnico, s takšno je šla na pot. Vse skozi v kombiju je jokala in po

mobitelu klicala na pomoč odvetnika, brata, teto in dedija. Med vožnjo je tudi opazila, da nas spredaj in zadaj spremljajo policisti, kriminalisti in izvršitelji v civilnih vozilih. Spremljali so naju do bolniške sobe, kot tudi Anjin oče in njegova partnerica **Jožica Smodiš**.«

Mamica, pomagaj

Nadaljuje: »Dr. Korenova je med vožnjo večkrat klicala mariborsko in ljubljansko pediatrično kliniko. Ne v Mariboru ne v Ljubljani Anje sprva niso hoteli sprejeti. Ko smo prispele na Vrazov trg 1, zdravnica reče: 'Malo počakajte, grem se pomenit.' Izstopi, gre na kliniko. Rešilno vozilo obkrožijo policisti in kriminalisti. Ko se vrne, zdravnica reče: 'Zdaj gremo!' Anjo, ki ni hotela izstopiti, je prišla medicinska sestra: